

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271231
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6120271231.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A. B. C., C., C. C. D. X, XXX XX E. - F. G. H., I.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpenej advokátskou kanceláriou WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 2.261,69 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/242/2020-11 zo dňa 15. marca 2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

„I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% , o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom od 13.06.2014 do 31.12.2014, § 100 ods. 1, 2, 3, § 101, § 103, § 53 ods. 9, § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte ako „CSP“).

3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu C. C., K. a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovú úver na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.100 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Listom zo dňa 27.01.2016 bola žalovaná upozornená, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky a v prípade ak nedôjde k úhrade bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 01.03.2018 banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že C. C., K. postúpila pohľadávku na žalobcu. Z prehľadu transakcii vyplýva, že žalovaná pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti uhradila poslednú časť splátky dňa 06.01.2017.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Právo právneho predchodcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti si strany dohodli v článku II ods. 10 zmluvy, preto považoval vyhlásenie

predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka ex offio skúmal, či nárok nie je premlčaný. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 01.03.2018, avšak z uvedeného listu nie je možné zistiť pre nesplnenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, preto súd prvej inštancie vychádzal z prehľadu transakcií, podľa ktorého žalovaná pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti uhradila poslednú časť splátky dňa 06.01.2017. Žalovaná teda neuhradila nasledujúcu splátku, ktorá bola splatná dňa 10.02.2017. V danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 10.02.2017, t.j. 11.02.2017 a nárok sa premlčal dňa 11.02.2020. Žalobca podal žalobu až dňa 20.03.2020, teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej doby. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 10.02.2017, a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nie je možné vymáhať, preto nezostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu tak túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Mal za to, že boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nesprávnych skutkových zistení. Nestotožnil sa s právnym posúdením týkajúceho sa premlčania a poukázal pritom na to, že pri plnení dlhu v splátkach môže od dlžníka požadovať len splnenie príslušnej splátky, preto každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba samostatne. V tomto smere poukázal na znenie § 565 Občianskeho zákonníka a keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v predmetnom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzala, teda splátky splatnej dňa 10.02.2018. Pre všetky predchádzajúce splátky plynie premlčacia doba samostatne. Z uvedeného dôvodu považuje nesprávny súdny výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by boli nepremlčané, avšak zostatok dlhu by v ten istý moment premlčaný už bol, čo považuje za absurdné. Zároveň si dovoľil poukázať na to, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že splátky úveru splatné od 10.04.2017 do 10.02.2018 boli bez ohľadu na súdny výklad uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby. Uviedol, že súdny výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o jeden celý kalendárny rok a zároveň je v priamom rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 10.02.2017 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 28.02.2018 tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula by najskôr dňa 11.02.2021. Keďže žaloba bola podaná dňa 20.03.2020 má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby a súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že tento právny názor je v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, pričom na niektoré rozhodnutia priamo odkázal. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok preskúmal a zmenil ho tak, že vyhovie žalobe a prizná mu voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že rozporuje interpretáciu dotknutých ustanovení Občianskeho zákonníka žalobcom a v otázke premlčania sa stotožňuje s výkladom súdu prvej inštancie. K otázke vzťahu § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka podporne poukazuje aj na judikatúru všeobecných súdov. Navyše, tvrdenie, že zosplatenie nemôže byť na ujmu veriteľa, nemožno zamieňať s možnosťou veriteľa uplatniť zosplatený nárok v súdnom konaní riadne a včas tak, aby k premlčaniu nároku nedošlo. Zároveň poukázala na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove vo vzťahu k aplikácii § 54a Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii uviedla, že aj naďalej zotrváva na doteraz vznesených argumentoch ohľadom jej nedostatku a na ktorú v celom rozsahu poukazuje. Zároveň sa pridrižiava aj svojej doterajšej argumentácie vo vzťahu k neuneseniu bremena tvrdenia, neplatnosti dohody o odplate a premlčanie pre márne uplynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal jej nárok na

náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Žalobca sa vyjadril tak, že trvá na svojom odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. ho zruší a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. O podanom odvolaní rozhodol odvolací súd rozsudkom č.k. 12CoCsp/45/2021-61 zo dňa 15.02.2022, ktorým vo výroku I. potvrdil zamietnutie žaloby a vo výroku II. priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby z dôvodu, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, ktorú počítal od prvej splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, t.j. od splátky splatnej dňa 10.02.2017. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 11.02.2017 začala plynúť trojročná objektívna premlčacia doba, ktorá by uplynula dňa 11.02.2020. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 20.03.2020, táto bola podaná po uplynutí premlčania, preto súd prvej inštancie správne zamietol žalobu.

10. Na základe podaného dovolania žalobcu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 7Cdo/26/2023 zo dňa 29.11.2023 zrušil rozsudok odvolacieho súdu č.k. 12CoCsp/45/2021-61 zo dňa 15. februára 2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení Najvyšší súd poukázal na svoju doterajšiu rozhodovaciu činnosť, v rámci ktorej sa riešením dovolateľovej otázky zaoberal v uznesení z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020. Uvedené rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2023, rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 29/2023. Najvyšší súd konštatoval, že odvolací súd nepostupoval správne pri určení začiatku a na to nadväzujúceho konca plynutia premlčacej doby, na podklade ktorej bola žaloba zamietnutá. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Považoval preto neprípustné, aby ktorémukoľvek veriteľovi plynula premlčacia doba v čase, keď ešte nemôže svoje právo uplatniť žalobou na súde.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), viazaný právnym posúdením dovolacieho súdu (454 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 454 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

19. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn.7 Cdo 7/2010).

20. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

21. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, ktorú počítal od prvej splátky pre ktorú došlo k zosplateniu úveru, t.j. od splátky splatnej dňa 10.02.2017. Žalobca s takýmto počítaním premlčacej doby nesúhlasil a mal za to, že premlčaciu dobu je potrebné počítat od poslednej nezaplatennej splátky, ktorá predchádzala zosplateniu dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

22. Možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

23. Po vrátení veci dovolacím súdom na jej prejednanie sa odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu opätovne zaoberal otázkou, od ktorého momentu sa odvíja začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zosplateného dlhu.

24. Uvedená právna otázka sa stala predmetom rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, rámci ktorej sa riešením tejto právnej otázky zaoberal v uznesení z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020. Uvedené rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2023, rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 29/2023 s právnou vetou:

„Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plyní pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh.

Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh“.

25. Rovnaký právny záver zaujal Najvyšší súd SR aj uznesení z 28. marca 2023, sp. zn. 1Cdo/53/2021, v uznesení z 15. decembra 2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021, či v uznesení z 30. novembra 2022, sp. zn. 5Cdo/224/2021, kde v bodoch 27. a 28. odôvodnenia uviedol: „Vychádzajúc zdaných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka)“.

26. Najvyšší súd SR v uznesení z 15. decembra 2022 sp. zn. 4Cdo/132/2021 uviedol:

„22.3. Všeobecne prijímaná zhoda na neprípustnosti plynutia premlčacej doby pred samotnou actio nata vylučuje, aby práve v spotrebiteľských vzťahoch platila opačná logika, ktorá legitimizuje spätný začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka; na uvedenom základe dochádza podľa dovolacieho súdu k tzv. skrytej medzere v zákone, čo v konkrétnom prípade znamená, že jazykový význam ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je širší, než si to vyžaduje jeho teleologické pozadie a vo svojich dôsledkoch vyjadruje naliehavú potrebu prijatia pravidla, v zmysle ktorého ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka sa neuplatní v prípadoch, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

23. Opačný prístup by podľa názoru dovolacieho súdu znamenal zásadné porušenie ústavného princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva, ale aj porušenie princípu racionálnosti a vnútornej bezrozpornosti všeobecne záväzných noriem v materiálnom právnom štáte; veriteľ by mal na uplatnenie svojho práva na súde menej ako tri roky, čo je v rozpore s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka (premlčacia doba je trojročná). Najvyšší súd samozrejme pripúšťa, že je výsostným právom zákonodarcu svojimi aktami zvrchovanej moci stanoviť pre jednotlivé prípady aj kratšiu premlčaciu dobu. Avšak zo zmyslu a účelu tak § 103 Občianskeho zákonníka (zmyslom je regulácia začiatku premlčacej doby, nie jej dĺžky) ako aj § 53 ods. 9 (jeho zmyslom je obmedzenie práva podľa § 565), nemožno takýto zámer zákonodarcu vyvodiť.

24. Preto také hodnotenie nastolenej dovolacej otázky, ktoré vychádza z ústavného princípu právnej istoty, predvídateľnosti práva, ale aj z racionálnosti a vnútornej bezrozpornosti (konzistentnosti) všeobecne záväzných noriem v materiálnom právnom štáte, legitimizuje vec prejednávajúci senát na prijatie takého právneho záveru, v zmysle ktorého aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky, sa pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) spravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.

25. Dovolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s námietkou dovolateľa, že výkladom prijatým súdmi nižších inštancií dochádza k porušeniu princípu rovnosti, keď veritelia v spotrebiteľských vzťahoch sú znevýhodnení oproti iným veriteľom, čo nemožno ospravedlniť ani legitímnou požiadavkou na zvýšenú ochranu spotrebiteľa“.

27. V zmysle vyššie uvedenej ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR odvolací súd konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor súdu prvej inštancie, že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plyní od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie. Pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť až prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa

stal splatným celý dlh. Odvolaním napadnuté rozhodnutie tak spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemal inú možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie, podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - opätovne sa vysporiadať s premlčaním žalobou uplatneného nároku v priebehu prvoinštančného konania rešpektujúc pritom ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a v nadväznosti na to opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).